

STEREO 1 14 1495 H

V září dvaasedmdesátého roku se objevilo ve studiu Supraphonu v Dejvicích patnáct mužů dechové hudby Antonína Votavy. Když odcházeli, byl už nejen pozdní večer, ale bylo natočeno i patnáct snímků pro novou desku Pozdrav z Prahy. Při shovívavém dělení je to po jednom snímku na muže. Dirigent se nepočítá, protože má jiné starosti. Ne snad, že by Antonín Votava nechtěl vzít nějaký nástroj do ruky, umí hrát na housle a na klarinet, a v orchestru FOK stojí u bicích nástrojů, to je jeho profese. Ale především řídí „čistounkou“ dechovku se vším, co k ní patří. Ví, jak to udělat, aby jeho dechovka byla zvukově zajímavá. Není to jednoduché; dobrých dechovek je totiž hodně a ani dobrých dirigentů není málo. Ke kvalitě dechové hudby nestačí jen profesionálně dokonalý hráčský soubor. Myslím si, že právě dirigent má své hudbě něco vdechnout. Nevím přesně co, ale je to nejspíše vtip a rozmar, břínek a švih, který dobrá dechovka musí mít. Nemohu si dovolit srovnávání, ale slyšel jsem už dechovky složené z opravdových mistrů na jednotlivé nástroje, a přece to ještě nebyly dechovky.

Poslouchal jsem dechovky na pochodu při průvodech, o sletech i spartakiádách, při Prvních májích, při vojenských přehlídkách — býval jsem rozhlasový reportér — vím, jaký zvuk mají cizí dechové orchestry a jak jsou výrazně jiné. Naše dechové orchestry, i kdyby měly zcela týž repertoár, se vždy něčím liší a každý je jiný. Ale vraťme se k Antonínu Votavovi a k jeho kapele. Začal s dechovkou v roce 1965, pochopitelně nesměle, ale už za rok si jeho soubor zahrál v rozhlase, protože hrál „nějaký jinak“. Našel prostě v přemíře dechových barev svůj odstín a zalíbil se.

Antonín Votava je členem symfonického orchestru FOK už přes dvacet let, hraje na bicí nástroje, a snad proto myslí na taneční hudbu. Možná, že nejenom proto. Muzika je u nich v rodě — zdědil ji po meči. Má rád veškerou dobrou hudbu a dlouho se jí učil. Vždyť horníci na Kladně, kam Antonín Votava celým svým rodem patří, mají také rádi dobrou hudbu.

Muzikant se nezapře a neztratí. Antonín Votava nezapomínal na hudbu ani v lomozu kladenských válcoven, kde za války pracoval. Tehdy měl rád jazz a hrál ve skupině „Sylvians“. Ale ve vzpomínání o sobě mnoho nemluví. Asi už zase myslí na svou dechovou muziku, anebo je myšlenkami v zasněných kladenských lesích. Tam někde ještě je dávná a smutná cestička k Mayrovce.

Josef Cincibus

POZDRAV Z PRAHY

POZDRAV Z PRAHY. Pochod. Emanuel Schuster

SVÍTÁ, SVÍTÁ. Polka

Antonín Votava/Bohuslav Nádvorník

Zpívají Zorka Kohoutová a Jaroslav Vaňátko

JIZERA. Valčík. Emanuel Schuster/Jaroslav Procházka

Zpívají Irena Čížková a Zdeněk Matouš

MÁRINKA (Márinko, buď rozumná). Polka

Bedřich Ondráček/Svatopluk Radešínský

Zpívá Josef Zíma

STROMEČKY OKOLO BŘEŽANKY. Valčík

Bedřich Ondráček/A. Nováková - J. H. Zefi

Zpívá Inkognito trio

ŽABIČKA. Polka. Václav Trojan/Bohuslav Nádvorník

Zpívá Josef Oplt

REVÍRNÍ. Polka. Karel Vacek

Zpívají Josef Zíma a Jiří Staněk

ŽABÍ BÁL. Polka. Karel Ullrich/Oldřich Šalda

Zpívá Jan Sedlařík

PÁR ČERNÝCH OČÍ. Valčík

Vilda Urbánek/Bohuslav Nádvorník

Zpívají Zorka Kohoutová a Jaroslav Vaňátko

RYBÁŘSKÁ. Polka. Rudolf Zamrazil/Ladislav Jacura

Zpívají Petr Altman a Jiří Staněk

DÁVNO JSEM SE PTAL (Krnčický valčík).

Vladimír Fuka/Bohuslav Nádvorník

Zpívají Zdeněk Matouš a Irena Čížková

BÍLÁ MLHA. Polka

Antonín Votava/Bohuslav Nádvorník

Zpívají Jana Čížková a Zdeněk Matouš

HVÍZDAVÁ. Polka. Ernst Mosch

Dechová hudba Antonína Votavy

Hudební režie Jindřich Bauer a Rudolf Urbanec

Zvuková režie Jiří Brabec a Jiří Rohan

Technická spolupráce Jiří Rohan

Nahráno 1.—8. září 1972 v pražském studiu v Dejvicích

© Josef Cincibus 1974, cover © Marie Vašková 1974, photography

© Luboš Svátek 1974